

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2. I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 39.

Ljubljani, v četrtek 18. februvarija 1892.

Letnik XX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 17. februvarija.

Državne podpore.

Danes ste bili poslancem razdeljeni vladni predlogi o državnih podporah za stradajoče in po raznih uimah ali nesrečah poškodovano prebivalstvo in za državne uradnike. Ena določuje, da se iz državnih denarjev dovoli znesek 360.000 gld. ter razdeli med prebivalstvo raznih krajev in dežel, katero vsled slabe letine, toče in povodnji potrebuje posebno podporo. Razdeljevali jo bodo državni uradi, obrne pa naj se zlasti za nakup živeža in semen, v posebnih slučajih pa tudi za zgradbo ali popravo podrtih ali poškodovanih poslopij, ali za izvršitev obćenokoristnih javnih naprav. Vsa dotična pisma, vloge in zapisniki so prosti kolka in pristojbin.

V drugi predlogi vlada od državnega zbora zahteva pol milijona goldinarjev v podporo državnim uradnikom. Dotične podpore so enokratne ter se dovoljujejo državnim in državno-železniškim službenikom treh nižjih plačilnih, oziroma službenih razredov s primernim ozirom na posebne krajne in osebne razmere. Izključeni so od te podpore uradniki osmerih višjih plačilnih razredov.

Davčne zadeve v Istri.

Isterska poslanca Spilčić in Laginja sta bila izročila neko interpelacijo do finančnega ministra, v kateri sta tožila o neusmiljenem iztirjevanju davkov in deželnih naklad za zemljiško-odvezni zaklad. Na to interpelacijo odgovarjal je gosp. minister danes, toda ne posebno dobrohotno; omenjal je, da ljudje ostajajo davke na dolgu ne tolikanj zaradi tega, ker nimajo denarjev, ampak ker jih ni volja plačevati. Gledé deželnih naklad pa se davčni uradi ravnaajo po ukazih deželnega odbora.

Slovenski poslanci.

Tržaški poslanec Naberger je bil izročil v zadnji seji peticijo nekaterih okoličanskih posestnikov, v kateri prosijo, naj se polajšave, ki so se gledé hišnega davka dovolile tržaškemu mestu, raztegnejo tudi na okolico. Davčni odsek je že véteraj rešil dotično peticijo, ki jo je tudi zbornica précej danes vzela v pretres, dasi ni bila na dnevnem redu. Soglasno sprejeti sklep se glasi, naj se dotična peticija izroči vladi, da jo kolikor mogoče uvažuje.

Drug važen predlog je zadeval permanentnost kazenskega odseka za pretresanje in rešitev novega kazenskega zakona. Odsek je soglasno sklenil zbornici priporočati permanentnost, ker bi sicer težko rešil dotični jako obširni načrt. Ker je odsekov načelnik dr. Herbst bolan, priporočal je njegov namestnik dr. Ferjančič, naj se ta predlog razpravlja že danes, ne da je na dnevnem redu; zbornica je temu pritrčila in sprejela dotični predlog kazenskega odseka, katerega je utemeljeval poročevalec dr. Kopp.

Prestopivši na dnevni red je razpravljala zbornica predlog vinorejskega odseka gledé podpore vinorejcev za nove nasade po trtni uši uničenih vinogradov. O tej zadevi govoril je najprej predlogatelj dotičnega zakona nižjeavstrijski poslanec Muth in njegov tovariš Fürnkranz, potem pa tudi naš poslanec Pfeifer, ki je živo slikal bedo vinorejcev in potrebnost izdatne podpore. Dotični zakon pooblašča ministra poljedelstva, da sme malo premožnim vinorejcem v ta namen dovoljevati brezobrestna državna posojila, in da se imajo pri cenitvi zaradi vknjiževanja poškodovani vinogradi tako ceniti, kakor da bi bili že kultivirani in obsajeni. Obveljal je brez vsakterega ugovora.

Razven tega je prišlo danes na vrsto utemeljevanje samostalnega predloga poslanca Kyrle-a gledé onih posestev, s katerimi je sklenena krčmar-

ska pravica, potem se je pričela razprava o zakonu gledé odpisa zemlje, ki se rabi za javne ceste in pota, ki pa danes ni bila dovršena, ker je ob pol petih popoldne predsednik sklenil sejo, in prihodnje zborovanje napovedal za petek, 19. t. m. Zaduja seja bo menda v soboto, ali pa morda še le v ponedeljek, ker danes predsednik še nam tega ne more povedati.

Borzni davek.

Govor drž. poslanca Šukljeja v državnem zboru dne 3. februvarija 1892.

(Konec.)

Treba je le nekajkrat iti na borzo, da si predstavimo delovanje te kulise. Jaz sam sem to storil, sevéda le kot član odseka za borzni davek, dobro si zapomnite, z nobenim drugim namenom, kot poslanec, kot opazovalec, in sicer iz več ozirov. Nekaj zato, ker me je stvar zanimala, nekaj pa zato, ker so stvari, katerih se iz knjig naučiti ne moreš.

Najtežje je pa, če je kdo v kakem strokovnem odseku, pa stvari prav nič ne razume.

Vsled tega sem šel naravnost na borzo, in jaz javno priznam, taka kulisna skupina — v dunajskem borznem jargonu imajo za to izraz „Krätzel“ (Veselost), — tak „Krätzel“ nikakor ni — kako naj se izrazim? — recimo, zbor posebno imponujoče veljave, gospôda moja, in gospod poročevalec je prav za prav preveč storil, hotel je stvar le olepšati, ko je rekel, da so kulisarji špekulantje. Ne, gospôda moja, s popolnim prepričanjem rečem: Večina kulisarjev ni družega, kakor čisto profesionalni borzni igralci.

Nobeden teh igralcev na to ne misli, res kaj kupiti, vsakdo mora gledati, da nema nič nakupljenega, ko pri sklepu borze zapusti dvorano. Prodati je moral toliko, kolikor je kupil. Pri njem gre le za malo diferenco, katero pri tem hitrem kupovanju more spraviti.

LISTEK

Iz ljubezni do bližnjega.

Ni še temu dolgo, odkar je bil poslan oče Salezij v neki severnoamerikanski državi ob Mississippiju v vas, oddaljeno deset milj od njegovega bivališča. Tam je moral opraviti sveto darilo, pokrepčati pobožne z nebeško jedjo in prinesiti bolnikom sveto popotnico. V vasi je bila mala cerkvice, toda duhovnika takrat ni bilo zaradi pomanjkanja. Osedlal je torej oče Salezij svojega konja in jezdil po opravljenih svojega poklica.

Drugi dan obiše bolnike, obhaja vernike in vpraša, ali morebiti vedo za kacega bolnika zunaj vasi. Povedali so mu, da v drugi vasi, pet milj oddaljeni, leži na smrtni postelji bolnik, ki iz srca želi prejeti popotnico za večno življenje. Oče Salezij se torej kmalu odpravi k bolniku, da ga zadnjikrat pokrepča s tolažili sv. vere.

Pot pa je bila slaba in polagoma je jel naletavati sneg. Pod noč pride oče Salezij do bolnika in srečno vse opravi. Ker pa je že pozno, prenoči v vasi.

Drugo jutro se zgodaj odpravi nazaj, da bi zopet v cerkvi opravil sv. daritev. Toda joj! Po noči je melo in debelsneg je ležal na vsej pokra-

jini in padal še vedno nov. Vendar to gorečega moža ne ustraši, dasitudi mu vaščani branijo hoditi na plano. S svojim konjičem odrine oče Salezij po beli sneženi planoti. Ceste pa ni bilo moči dolgo slediti, zamel jo je sneg. Kmalu vidi oče Salezij, da je zgrešil pot in da morda mesto proti vasi jaše ravno na nasprotno stran. Bilo je v istini tako.

„Toda do kake vasi ali hiše menda vendar pridem“, misli je sam pri sebi, „tam mi povedó, kod mi je hoditi proti svojemu cilju.“

Ali motil se je oče Salezij. Kolikor dalje jaše, toliko dalje se mu vidi širna, pusta, s snegom pokrita planjava, po kateri se vije velikanska reka Mississippi. Kaj storiti? Poludne je že bilo, a seboj oče Salezij ni imel ničesar. Toda samemu ni bilo že toliko, le uboga žival nima česa jesti, hoditi pa mora v enomer po visokem snegu z bremenom na hrbtu.

„Posiliva se, dragi šarec, dokler nama bo mogoče, morebiti vendar prideva do ljudi.“

Ali vedno se še pred njima razprostira širna snežna planjava in velikanski, morju podobni Mississippi.

„Bogu je vse mogoče“, misli zdajci sam pri sebi ubogi misijonar. „Lahko me še reši, ako je volja Njegova, ako ne, v Njegove roke izročim svojo dušo.“ V tem trenutku šine mu dobra misel v glavo: žrtvovati konja in ohraniti sebi življenje,

kajti čez noč bi itak moralo biti konec življenja obeh.

Stopi s konja in trudna žival se takoj vleže v hladno sneženo ležišče. Milo se stori misijonarju, ko vidi pred seboj svojo zvesto žival skoro brez življenja, toda pogum velja! Vzame nož in v hipu prereže konju vrat, da se curkoma vlije kri iz njega.

Žival se ni mučila dolgo. Trudnost jej je pomagala, da je kmalu poginila v zadnjo žrtev svojemu gospodarju.

Oče Salezij urno prepara konju trebuh, vzame iz njega drob, povzije nekoliko mesa, potem pa se vleže v razparano žival izročivši Bogu svoje življenje.

Nastala je temna noč. Po planjavi je še vedno melo in pihala je burja, od daleč pa se je čulo šumenje velikega Mississippija.

* * *

Drugi dan je posijalo jasno solnce nad sneženo planjavo. V tisočih biserih lesketal se je zmrazil sneg. Oče Salezij pa je ležal skoro brez življenja in zavesti v konjskem trebuhu, čakajoč, kedaj ga objame s koščeno roko blede smrt!

Ob istem času pa je nekdo izmed prebivalcev tiste vasice, v kateri je oče Salezij prenočil, našel v snegu sled konjskih stopinj že precej v stran od

In vendar, gospóda moja, če tudi vse to priznavam, bi vendar trdil, da so to organizacijske oblike dunajske borze, katere se ne dájo kar na mah premeniti, dasi je želeli, da se zboljšajo.

Če primerjam organizacijo dunajske borze z organizacijo drugih denarnih trgov, moram reči, da mi je londonska vrednostna papirna družba neprijetno ljubša. Ondi se vrši ves promet mej izvedenimi trgovci, ki imajo neki stanovski duh in neke tradicije, kar se pri nas razviti ne more.

In stvar je po mojih mislih vendar taka: Na Dunaju sedaj še rabimo kuliso; na Dunaju je neizrečeno malo bankirjev, ki zaslužijo to ime, in baš nedostatek bankirjev mora nadomestiti kulisa. In ž njo je mogoče izogibati se onim močnim kurznim premembam, kolikor je to sploh mogoče, in doseči nekako izravnanje.

Mislimo si, da se kulisa odstrani. Bankirji se ne dájo iz zemlje priklicati. V kak položaj bi prišel zasebnik, ki je prisiljen, več tega ali onega vrednostnega papirja spraviti na borzo? Koliko kupcev bi dobil? Enega ali dva kupca morda, katere bi ga imela v rokah, lahko bi mu narekovala vsako ceno, katere bi jima ugajala. Zatorej trdim, da s krepostnim srdom proti kulisi ni še nič pomagano. Take premembe se ne dájo izvesti, kakor bi pihnil.

Kulisa, kakor je sedanja, je vsekako zlo, ali pri sedanjih razmerah lahko z obžalovanjem konstatujem, da je pač potrebno zlo. Ko bi to kuliso nakrat uničili in spremenili k pogrebu mrliča, gospóda moja, bojim se, da bi bil prvi, ki bi žaloval za krsto, avstrijski finančni minister.

Jaz mislim, da se z ozirom na to davek ni preizkušeno postavil, pa opozoril bi še na nekaj drugega.

Gospóda moja! Mi smo vendar še le pri začetku. Pri nas gre največ za to, da sploh z borznim davkom pričnemo. Počakajmo financieslnih uspehov, počakajmo, kak vpliv bode ta davek imel na gospodarske razmere, kakor se bodo pokazale v prvih letih, in potem je nam prosto, da postavimo premenimo in davek povikšamo.

Če jaz, gospóda moja, visokosti davka le pogojno in s pridržkom pritrjujem, s pridržkom namreč, da se morebiti pozneje povikša, lahko zato še bolj odkritosrečno izrekam svoje priznanje gospodu poročevalcu za vredbo in določitev tega davka.

Meni ugaja, ne gledé na to, kar se je povedalo že v debati, da se poslovne navade neso dosti zadele, — baš razloček mej nemškim zakonom.

Nemški zakon z dné 29. maja 1885 prime davčni promet v trenutku, ko se vrši kupčija, v trenutku njenega sklepa, in torej so prisilni sklepni listki naravno posledica nemškega zakona. Proti tem listkom so se pa po pravici izrekli veščaki.

Naš poročevalec je vzal drugo misel za podlago in jo z neko doslednostjo izpeljal. Jaz sem to misel našel v slovstvu najprej v Friedbergovem: „Versuch einer procentualen Besteuerung der Börsen“, in jaz popolnoma pritrjujem misli, da se prime kupčija v momentu njenega konca, to je, pri izročitvi predmeta, — seveda v besede najširšem pomenu.

ceste. Takoj se ga poloti slutnja, da je morda oče Salezij zašel od ceste na napačno stran v pustinjo. Mož pové to v vasi in urno se jih napravi nekoliko na konjih iskat nesrečnega potnika.

Ves dan so brodili v snegu po pustinji, ali ni se jim posrečilo najti misijonarja.

„Vrnimo se, prijatelji“, govoril je pozno popoldne nekdo izmej množice, „živlega itak ne dobimo, ako pa je mrtev, ne koristi mu nič, če tudi ga najdemo.“

Vendar se pa drugi niso dali takoj pogovoriti. Iskali so naprej in res so kmalu našli ubozega misijonarja v trebuhu konjskem — še živlega.

Izvlačejo ga na dan, drgnejo s snegom in ga kmalu pripravijo k zavesti. V usta vljujejo mu krepilne pijače in kmalu dobi v prsih gorkoto. Toda — nogi sta mrzli, otrpneli. Ves život je bil čez noč zavrt v konjsko meso, le nogi sta ostali zunaj v mrzlem snegu. Sedaj ju ne čuti oče Salezij prav nič in morda ju ne bo čutil nikoli.

* * *

Oče Salezij živi še danes ali službe ne opravlja. Zdravniki so mu rešili življenje, a nog mu niso mogli rešiti; odrezali so mu obe nad koleni. Ni ju pustil v vojski za cesarja, pač pa ste bili žrtva — ljubezni do bližnjega. M. S.

To se bode pri borznih kupčijah hitro živelo, posebno pri onih, ki so šle skozi aranževalno pisarno. V tej pisarni se bode pobiral davek. Edina razlika bode, da bode aranževalna pola imela toliko kolekovnih znamenj, kolikor bode enostavnih sklepov. Mimogredé bi še omenil eno misel, kar popolnoma prepuščam vladi, če se hoče nánojo ozirati po postavodajalnem ali po naredbenem potu, posleduje bi bilo morda še boljše.

Po §§ 4. in 5. imata kupec in prodajalec plačati vsak polovico davka, aranževalna pisarna pa nadzoruje plačevanje davka in je tudi za plačevanje porok.

! Dobro bi bilo, ko bi omenjena pisarna tudi kolekovanje sama preskrbovala in pobirala dotične zneske. S tem bi se promet olajšal in stvar sama pospeševala.

Omenim pa takoj, da te misli nočem zaviti v obliko predloga in bodem zadovoljen, če se kaj takega ukrene naredbenim potom.

Na koncu sem. Mikalo bi me sicer, še v enem ali drugem oziru baviti se s prvim govornikom v tej debati, z gospodom poslancem Pradejem, in mu morda na to odgovorjati, kar je on povedal o obdačenju kupčije z divizami in valutami, o katerih jaz mislim, da so se popolnoma po pravici odtegnile obdačenju; toda pozno je že in nočem več grešiti na potrpežljivost visoke zbornice.

Le nekaj bi še rad izpregovoril o donosu tega davka. O številkah se tukaj prav za prav govoriti ne more.

Nam manjka vsakih podatkov, da bi mogli le nekoliko zanesljivega o tem reči. Pred vsem ne moremo nikakor konstatovati, koliko se prodá vrednostnih papirjev zunaj borze po menjalnicah, pri trgovcih in barantačih.

Kar se tiče borze, je eden in jako nedostaten vir poslovno poročilo dunajskega meničnega in blagajničnega društva, katero ima preskrbeti aranževalna pisarna. Iz tega poročila razvidimo iz tabel 15 in 16, da se je n. pr. za leto 1890 prodalo na borzi vrednostnih papirjev za 3409 milijonov.

Opomnim pa, da tudi te številke malo ali pa nič ne povedó, ker se tukaj gre vendarle za tiste kupčije, v katerih so se vrednostni papirji zares prevzeli ali oddali. V tej svoti pa niso obseženi oni sklepi, ki so se aranževali, ki so se poravnali s kompenzacijami. Takoimenovanih direktnih sklepov nikakor ne moremo vedeti. Zatorej mislim, da dobro storimo, če svojih pričakovanj ne izrazimo v številkah.

Svariti moram pred prevelikim optimizmom. Le pogledjmo, kako se je borzni davek razvil v Nemčiji. Od 1884. do 1885. leta, ko je znašal 2.364.000 mark, se je res po novem zakonu iz 1885. leta konečno povečšal na 15 milijonov mark ali 7½ milijonov goldinarjev.

Toda, gospóda moja, pomisliti je pa treba, da imajo v Nemčiji mnogo višji davek, da so v Nemčiji obdačili tudi kupčijo z blagom na borzi, za katero bodemo pri nas morali skleniti poseben zakon, ker se v ta zakon po sestavi njegovi ni mogla pritegniti, in naposled, kar je glavna stvar, da se naš borzni promet nikakor ne more meriti z razvitim borznim življenjem v Nemčiji, posebno s prometom v Berlinu, Hamburgu in Frankobrodu ob Meni.

Gospóda moja, jaz mislim, da moramo biti zmerni v svojih pričakovanjih, da ne smemo misliti, da bode iz borznega davka se kar vsipal zlat dež v finančno ministerstvo. Toda majhen začetek je narejen in gledati bodemo morali, da stvar zasledujemo in ta novoodprti vir dohodkov naredimo za državo plodonosen.

In kar je pred vsem vsžno, imamo vendar zakon, ki bode tudi premakljivi kapital opominjal na dolžnosti proti državi.

Gospóda moja! S tem sklepam in glasoval bodem za prehod v podrobno debato. (Odobranje na desnici.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. februarja.

Notranje dežele.

Staro- in Mladočehi. Mladočehom ni prav, da Staročehi obdržé mandate. Dasiravno je še nedavno Gregor list pozivljval vse stranke, da skupno delujejo, vendar že napada Staročeha. Ker drugega ne more najti, očita jim polovičarstvo. Odpovedati bi se bili morali popolnoma spravi, ne pa le odložiti stvar. Mi se moramo vprašati, kaj bi koristili Staročehi s tem, da bi se odrekli spravi. Nič!

Veleposestnike bi odrinili od sebe. Veleposestniki in Nemci bi pa potem vse važnejše dele sprave izveli vzlic ugovarjanju čeških zastopnikov. Sicer so pa Mladočehi sami o svojem času zahtevali, da se vse pravne predloge vkupe predložé in rešijo. Sedaj, ko so se Staročehi postavili na to stališče, pa zabavljajo. Kaka doslednost je pač to?

Galicija. V budgetnem odseku je pri pretresovanju predloga o okrajnih nadzornikih v Galiciji poslanec Gniewosz naslikal žalostne šolske razmere v Galiciji. Učitelji so strašno slabo plačani, nekateri imajo samo po 250 glđ. Naravno je, da si vsakdo rajši poišče kako drugo službo; 2000 občin je še brez šol, na 1000 šolah ni pouka, ker ni dobili učiteljev. V Galiciji je 5600 učiteljev, mej temi 650 nekvalifikovanih, 1500 pa samo praktikantov in pomožnih učiteljev. Poljaki pač ne morejo biti posebno ponosni na svoje šolstvo.

Ogersko. V Bauffy-Hunyadu, kjer se pri občnih volitvah zaradi izgrediv volitev ni izvršila, bil je včeraj poslancem voljen Dominik Barcsay. Volitev se je vršila mirno, ker sta se obe stranki bili sporazumeli za tega kandidata. — Včeraj je minolo 25 let, odkar se je obnovila ogerska ustava in je grof Julij Andrassy bil imenovan predsednikom ministerstva. Od tedanjih ministrov je živ edini Horvath. — Predsednik zbornici poslancev bode Deziderij Banffy. Vlada se je sama obrnila do njega, ko sta se poprej izjavila Szél in Ludovik Tisza, da tega mesta ne prevzameta.

Vnanje države.

Rusija in Grška. Rusija vedno išče, kje bi dobila kako oporo na Balkanu. Hotela je popolnoma podjarmiti Bolgarijo. Ko to ni šlo, so pa Rusi začeli iskati opore v Grški in jo podpirajo zlasti proti Bolgarom. Te dni je imenovan vojaškim atašejem v Atenah ruski generalni major knez Cantakuzene. To imenovanje je vsekako politične važnosti. Navadno ima Rusija za vojaške atašeje v glavnih evropskih mestih le polkovnike, ali pa celó podpolkovnike, le v Parizu je generalni major. Atene same na sebi pač neso tako znamenit kraj, da bi ondu morali imeti generala. Rodovina knezov Cantakuzenov je pa igrala veliko vlogo v grški zgodovini. V štirinajstem in petnajstem stoletju so celó gospodovali nad bizantsko državo. V grških bojih za osvobojenje so se pozneje tudi odlikovali člani te rodbine. Iz tega smemo sklepati, da bode knez Cantakuzene imel važnejšo vlogo v Atenah, nego navadni atašeji. Najbrž se mu bode naročilo, da preorganizuje grško vojsko in jo tako pripravi za bodoče važne dogodke. Če ne bode delovanje ruskih generalov imelo tako žalostnih nasledkov, kakor v Sofiji, kazala bode prihodnost.

Rumunija. Da bode vladna stranka zmagala, o tem nismo dvomili, ali da bode zmagala tako sijajno, tega pa rumunska vlada sama ni pričakovala. Ta zmaga je pomenljiva zaradi vnanje politike. Ž njo je rumunski narod pokazal, da je za ohranjenje miru in da želi zlasti ostati v prijateljstvu z državami, ki so v trodržavni zvezi. Gotovo je, da se je od neke strani hudo delovalo proti sedanji vladni stranki, tudi denarja neso štedili. Ali rumunski narod se ne dá več pridobiti za ruske namene na Balkanu. Poslednja leta se je sicer večkrat govorilo o rumunskih simpatijah do Rusije, ali ti glasovi so prihajali od podkupljene strani. V resnici pa rumunski narod od berolinskega kongresa ne mara za Rusijo, ker je Rumuniji vzela Besarabijo, in to se je pokazalo pri letošnjih volitvah.

Francija. Te dni se v zbornici začne razprava o premembi društvenega zakona po predlogu radikalca Hubbarda. Društva se bodo tudi zanaprej smela snovati brez vladnega dovoljenja, ali takim društvom se ne bodo priznale pravice juridičnih oseb. Taka društva ne bodo smela vsprejemati nobenih daril in volil. Ves nov zakon je pa naperjen proti cerkvi in duhovščini, če tudi to v njem ni naravnost povedano. Radikalni listi že pišejo, da bo ta zakon le prvi korak k ločitvi cerkve od države.

Belgija. Poslanec Coreman je predlagal, naj se v novi ustavi določi, da sta oba deželna jezika popolnoma enakopravna. Kar se tiče uradnih in sodniških dokumentov, mora biti merodajen edino zakon, ne pa stare navade.

Izvirni dopisi.

Iz Železnikov, 16. februarja. Gospod vrednik! Skromne ali važne so naslednje vrstice, za koje Vas prosimo, da jih objavite. Važne so zato, ker je potrebno, da svet vsaj površno zvá, kako se godi nam ubogim trpinom žebliarskim v Železnikih.

S časom napredka se je obrnilo tudi pri nas mnogo, a ne na bolje, temveč na — slabše. Kakor sploh, tudi tukajšnje izdelke izpodrivajo izdelki strojev, in je tedaj umevno, da si je v teku časa mnogo delavcev moralo iskati služba drugje, a kar nas je ostalo doma, ti smo v pravem pomenu besede „galejniki“. Ker je socialno vprašanje vedno silnejši, ustanovila je vis. c. kr. vlada okr. bolniške blagajne, da ima delavec vsaj v največji potrebi, t. j. v času bolezní pomoč.

Tudi pri nas imamo tako bolniško blagajno, v katero moramo redno plačevati, naj že delamo celi teden ali pa samo eden dan ali dva, to je sedaj v zimskem času, ko voda zmrzuje. Pa naj bi že bilo, kakorkoli, ako tudi težko plačujemo, ko bi le pomoč v potrebi dobivali. Primeri se, da zbolijo kateri delavec v petek, tedaj je dotičnik primoran čakati, ako ni gotova smrtna nevarnost, do prihodnjega četrta, ker vsak četrtek se pripelje gosp. zdravnik iz Škofje Loke. No, sedaj bode pa kmalu bolje v nadeji, da mi bode zdravnik zapisal vplivna zdravila, iz bolniške blagajne bodem dobil zagotovljeno in v resnici potrebno pomoč. Pa temu zopet ni tako. Ako bolezen ni bila tako silna in se počutim za spoznanje boljšega, reče mi gosp. zdravnik v svojem do nas žebjarjev navadnem humorju: „da mi nič ni“. Nekaj zdravil se še zapiše, ali o denarni podpori iz blagajne še govora ni, akoravno celi teden prikovan na bolniško posteljo nisem niti novca zaslužil.

Takih slučajev vam lahko navedemo, kolikor hočete. Delavec plačuj mesec na mesec, leto za letom, ako pa te običje nesreča, da zbolijo, proti ti dvojna smrtna nevarnost, umreti brez zdravil in zdravniške pomoči v pravem času, ali pa za lakoto poginiti.

Kupiti, kar bi morda lahko živil, si ničesar ne more, ker si vedno le toliko zasluži, da se od tedna do tedna preživijo, pomoči od blagajne pa ti ni pričakovati, ker se ti ne prisodi. Pisalec teh vrstic je bil že ud pri različnih okrajnih bolniških blagajnicah, ali povsod, ako si potreben pomoči, jo tudi dobiš; ne norčuje se nihče iz tebe, kakor tu; pa kaj, da le plačuješ, da se morejo od žuljev tvojih rok že itak mastni „trebuški“ dobro rediti; ti pa ubogi delavec se srečnega šteje, da moreš kaj za druge storiti.

Vsi, ki imajo dobiček od blagajne, se pa „z združenimi močmi“ norčujejo iz nas ubogih trpinov, češ: prav in dobro ti je bedak, boljšega itak ne zaslužiš.

Mi pa, odkar se obeta, da dobimo stalnega zdravnika v Železnike, upamo, da bode nam vsaj v tem oziru pomagano, za blagajnika bi se pa tudi še kdo dobil, ki bi za manjšo plačo ta posel opravljal, kakor se opravlja sedaj. Ako nam pa ne bode pomagano, vas pa prosimo, gospod vrednik, da nam pokažete, kam se nam je obrniti, da dosežemo, kar se nam krati, in kar nam je postavno dovoljeno. Več delavcev.

Z Dunaja, 15. februarja. (Bleiweisova slavnost akademičnega društva „Slovenija“ na Dunaju.) [Kon.] Na to je nastopil moški zbor „Slov.“ pod vodstvom g. Jiřika, častnega pevovodje „Slovenije“. Lahko rečemo, da kolikor časa obstoji „Slovenija“ — to je čez 23 let — deluje tudi g. Jiřik v prosep društva kot vodja pevskega zbora in smelo trdimo, da g. Jiřik ni samo po imenu častni pevovodja društva, on tudi v resnici vedno častno izvrši svojo nalogo. Pod njegovim spretnim vodstvom zapeli so peveci znano Gerbičovo skladbo „Slovanski brod“. Dasi premore „Slovenija“ le malo število pevcev — okrog 25 — vendar se je ta mogoča skladba izvršila jako povoljno in ugajala je zlasti „Molitev“, lep koral, v kateri kliče slovenski rod na pomoč sveta brata Cirila in Metoda.

Naudušen in krepko se je zapel tudi drugi moški zbor Sattnerjev „Za dom med bojni grom“, v katerem prevzame deloma drugi bas, deloma prvi tenor melodijozni vodilni glas. Obe pesmi bili ste od občinstva z največjo zadovoljnostjo sprejeti.

Živahno je bil pozdravljen pri svojem nastopu mešani zbor „Slovanskega pevskega društva“. Pod izvrstnim vodstvom g. Buchte je pel z dovršenostjo, ki je le v tem pevskega društva mogoča, Nedvedov „Nazaj v planinski raj“. Živo nasprotje, ki se kaže ravno v tej skladbi, nasproti širokim češkim skladbam ali žalnim počasnim maloruskim pesmami, ki se pogostó pojó v tem društvu, je napravilo najboljši utis na občinstvo. Z naudusenim odobravanjem pa je bila sprejeta priljubljena pesem „Po jezeru“, ki se je pela kot dodatek.

Tamburaši bratskega društva „Zvonimir“, nastopivši s svojimi „crvenimi ličankami“, so bili simpatično pozdravljeni, saj so znani kot izvrstni sviratelji in so na vspeh besed skoro vseh slovanskih društev na Dunaju. Pod vodstvom stud. med. gosp. Altmana so svirali jako precizno Boljačev „Koračnico Hrvatske“ in Militičev „Povračanca“, v katerem se na koncu jako lepo polagoma poizgubé vsi

glasovi in čuje se le nežni pianissimo bisernic, kakor bi njih glase iz daljine donal vetrič do naših ušes. Zaslužena pohvala je sledila obema točkama. „Zivio“- in „Na zdar“-klicev pa ni hotelo biti konca, ko so še krepko zaudarali slovansko koračnico „Naprej“.

In sedaj — najslajše na koncu — omenjamo najnovejšega slovanskega slavca, opernega pevca g. Trtnika. Gledé učinka, ki ga je naredil na občinstvo, se izrazimo gotovo najbolje, ako rečemo, da je občinstvo — očaral. Koliko je izobražen v lirčni pesmi, pokazal je pri Böhmovi „Tvoje oči“, katero je pel s finim čutom in finim nuanciranjem. Kako težavno nalogo si je pa postavil g. Trtnik, nalogo junaškega tenorja, in kako častno jo bo tudi izvršil, ko je pel recitativ in veliko arijo iz Mehuleve opere „Jožef“!

Dokaj prostorna dvorana je bila veliko premajhna za čudovito močan glas, katerega je vedel zvezati z elegantnim prednašanjem. Kakor je on ponosen na slavnega svojega učitelja Mancija, tako sme tudi ta ponosen biti na svojega njega popolnoma vrednega učenca. Ponosen pa more biti tudi ves slovenski narod na mladega umetnika, ki bode kmalu na svetovnoznanih gledališčih očaroval občinstvo. Burno odobravanje in pohvala sledila sta obema točkama in g. Trtnik si ni mogel kaj, da ni še dodejal Vilharjevo „Nezakonsko mater“ in Zajčev „Domovina in ljubav“. „Slovenija“ je odlikovala championa slavnostnega večera z lavorjevimi vencem s trobojnicami. Omenjati nam je tudi spremljevalca g. Trtnika na glasovirju, stud. iur. gospoda J. Macaka, ki se je s svojim taktim spremljevanjem fino prilagal Trtnikovemu glasu in njegovemu predavanju.

Besedi je sledil ples, ki je radi tega važnega pomena, ker je s tem malo društvu „Slovenija“ storilo velikanski korak naprej in se postavila v jedno vrsto z akademičnimi društvi „Zoro“, „Zvonimiro“, „Akad. spolkom“ in drugimi slovanskimi društvi, ki vsako leto prirejajo elegantne plesne na Dunaju. Ples otvoril je g. dr. Murko z gospico Jagičevo. Udeležilo se je plesa nad 60 parov. Na vspeh sta se dejala tudi dva slovanska plesa „Kolo“ in „Beseda“.

Ko se je razhajalo občinstvo, zahvaljevalo se je društvu za lepi večer, ki ga je napravilo, spodbujevalo je je, da naj „Slovenija“ hodi to pot dalje in nadejati se sme, da najde vsestranske podpore.

Med raznimi pozdravi in čestitkami došle so naslednje brzojavke:

Gradec: Pridružujemo se proslavi v spomen dr. Janeza Bleiweisa, probuditelja svietni medju bratskim slovanskim narodom. Slava mu!

Akademijsko društvo „Hrvatska“.

Cittavechia: Vašoj svečanosti dušom prišutan kliče: „Slava Bleiweisu! živili Slovenci!“

Dr. Biankini.

Ljubljana: Nevenljiva slava Bleiweisovemu spominu, srčni pozdrav slaviteljem očeta slovanskega naroda. Narodna čitalnica.

Gradec: V duhu z vami slaveč neumrljivi spomin očeta prvoboritelja, vam kliče naudušeno živeli!

Triglav.

Gradec: Srčno pozdravljajoč zbrane rojake, izrekam željo, da bi narod slovenski složen in krepak napredoval v duhu nepozabljivega mi starega očeta. Slava njegovemu spominu, slava vam, ki ga častite.

Demeter Bleiweis-Trsteniški.

Litija: Slava Bleiweisu, živeli njegovi čestilci.

Hugon Turk.

Inomost: Zbranim tovarišem prisrčen pozdrav. Živela Slovenija!

Janko Bleiweis-Trsteniški.

Gradec: Slava neumrlom Bleiweisu! Živela Slovenija!

Stražilovo.

R.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 18. februarja.

(Obed pri gosp. deželnem predsedniku.) Včeraj je bil pri g. deželnem predsedniku baronu Winklerju obed za 34 oseb, h kateremu so bili povabljeni odličnjaki iz ljubljanskih krogov.

(Najvišje potrjenje.) Presvetli cesar je potrdil volitev Alfreda barona Moscona načelnikom in Gustava del Cott-a namestnikom okr. zastopu v Brežicah.

(Okrasje novega deželnega gledališča.) Pod tem naslovom smo dne 15. t. m. poročali, da je odbor

„Katoliške družbe“ v Ljubljani izročil gospodu deželnemu glavarju spomenico, v kateri prosi, naj bi se versko-nravna čutila žaleči kipi odstranili z novega deželnega gledališča. Ker se v Slovincih marsikatera izjava ne le iz nevednosti, temveč tudi iz zlobnosti krivo tolmači, tako so hudobni jeziki tudi ono spomenico posredno naperili proti našemu domačemu umetniku g. Al. Ganglu ter mu s tem seveda delali krivico. Dotične potvore, ki se omenjajo v spomenici, je izvršila iz cementa tuja kiparska družba Bock-Fischer-Haselsteiner, in torej g. Gangl ni v nikaki zvezi z njimi. G. Gangl pa izdeluje iz kamna na pročelju skupino, predstavljajočo genijo, dramo in opero, v dolbinah pa tragedijo in komedijo. Ti kipi pa so še nedogotavljeni in občinstvu neodkriti. S temi vrsticami smo hoteli zavrniti sumničenje „Katoliške družbe“ in posredno g. Al. Gangla.

(Potres.) Iz Mokronoga se nam brzojavlja: Danes zjutraj pred četrto uro smo čutili precēj hud potres od severo-zahoda proti jugo-vzhodu.

(Pogreb Franceta Cegnarja) v Trstu je bil sicer priprost, po številu udeležencev pa dostojen za slovanskega slovečega pesnika in rodoljuba. V cerkvi je pel močan zbor „Slovanskega pevskega društva“ pod vodstvom g. prof. dr. Glaserja, na grobu je govoril g. prof. Mandić.

(Izneverjenje.) Iz Solnograda se poroča „Laib. Ztg.“, da so včeraj prijeli in deželnemu sodišču izročili bivšega okrajnega glavarja v Litiji itd. dr. J. Franzl-a pl. Vestenek-a, ki je izneveril kot vodja tamošnje zavarovalnice proti nezgodam.

(Porotne obravnave) v Ljubljani se pričnó dné 29. t. m. Na vrsto pridejo: Dnó 29. t. m. Janez Dolinar in France Lavrič zaradi uboja; dnó 1. marca Janez Prestor zaradi težke telesne poškodbe in Jože Bizjak zaradi tatvine; dnó 2. marca Val. Huber zaradi tatvine in telesne poškodbe; dnó 3. marca Al. Čebašek zaradi uboja in Fr. Dežman zaradi telesne poškodbe.

(Družba sv. Cirila in Metoda) je prejela veliko zbirke knjig razne vsebine, ki jih je daroval ključavničarski mojster g. Josip Rebek. Iskrena hvala! Naj bode v vzgled slovanskim obrtnikom! — Nadalje je nabral g. pravnik Podgornik na veselici v Borovnici 11 gld. 20 kr.; neimenovan dukovnik nam je doposlal „za predpust“ — kot odkupnino od veselice — 5 gld.; po g. Kosmaču, predsedniku narodne čitalnice v Čirknem na Goriškem, smo prejeli 5 gld., nabranih pri veselici 2. februarija; g. Bolča, Čeh, nam je daroval 1 gld. 20 kr.; g. Anton Kozlevčar, uradnik južne železnice v St. Petru na Krasu, nam je doposlal 1 gld. 10 kr., nabranih pri igri, in vesela družba v mariborski čitalnici pa 1 gld. 1 kr. — Slednjič zaznamujemo dar g. Fr. Lipolda, mozirskega, ki se je na grobu s arega si prijatelja spominjal nas živih ter naklonil naši družbi 5 gld. Slovenci, posnemajmo vzgled vrlega domorodca!

(Občni zbor zadruga ljubljanskih gostilničarjev, kavarnarjev itd.) se je vršil predvčeraj popoldne v magistratni dvorani. Zbor je bil slabo obiskan. Načelnik gosp. Fr. Ferlinz je pričel zborovanje z nagovorom, kateremu je sledilo poročilo upravnega odbora. Prvi osnovalni zbor se je vršil dnó 30. aprila 1891; tedaj je bil načelnikom izvoljen g. Fr. Ferlinz, namestnikom g. Jos. Kramer. Zadržno načelništvo je pobiralo sprejemnino 5 gld., katero je v pravilih določil začasni odbor in jo je slavna vlada potrdila. Od 226 zadružnikov pa jih je plačalo le 100, ostalo sprejemnino bode moral izterjati mestni magistrat. Zadruga ima v mestni hranilnici naloženih 300 gld. Ko bi bili vsi zadružniki vplačali ob pravem času, pokrile bi že obresti vse tekoče troške, tako pa bode treba določiti posebno letno naklado. Načelništvo je skrbelo, da varuje čast zadruga in posameznih članov. Imelo je pet sej, o katerih je razpravljalo zadeve članov in marsikaj ukrenilo v tem oziru. Prenaredilo je tudi pravila, v katerih se bode sklepalo, kakor tudi o nasvetu, ali naj se ustanovi zadrzna blagajnica za pomočnike. Načelništvo je tudi sklenilo predlagati, da mora vsakdo dokazati zmožnost za gostilničarski in kavarnarski obrt in se ne sme vsakemu podeliti pravica, kdor ne vé družega pričeti. Mnogi namreč pričnó ta obrt, zadolžé se pri vinskem trgovcu, mesarju, peku itd., potem pa morajo jenjati in tako delajo nečast gostilničarjem. Načelništvo je tudi proti temu, da se s patenti kupčuje, ker § 19. obrtne postave izrecno veli, da mora vsakdo sam izvrševati obrt. Zato je načelništvo prosilo mestni

magistrat, naj bi se posvetoval z združnim načelništvom, predno podeli kako novo koncesijo ali dovoli zakup, kar je magistrat tudi obljubil in storil v dveh slučajih. Načelnništvo je izreklo svoje mnenje po vestnem preudarku, toda magistrat je v jednom slučaju ukrenil nasprotno. Vsled tega je na vsak način potreben dokaz zmožnosti. Ljubljanska zadruga je tudi delovala na to, da se odpravi prodaja piva v steklenicah po takih osebah, ki neso sposobne za ta posel, in naprosila državnega poslanca ljubljanskega g. Josipa Kušarja, da se je v državnem zboru potegnil za pravice gostilničarjev, kar je tudi storil. Zbor mu izreče zahvalo. Odkar posluje zadruga, je magistrat dovolil 10 novih koncesij, 20 zakupov, odobril 2 zastopnika in odvzel 7 koncesij, ker se neso izvrševale. Poročilo se je odobrilo in na to se je pričel razgovor o prenarejenih pravih. Kavarnar g. J. Kramar ugovarja, da § 2. našteva vse pravice gostilničarjev, načelnik gospod Ferlinz pa odvrne, da je za vsako pravico itak treba uradnega dovoljenja. Na to so bila prenarejena pravila potrjena. O združni blaginji za pomočnike se bode še posvetovalo načelnništvo. Po žrebu so izstopili iz odbora gg. Briski, Češnjivar in Francot, ki pa so bili z vsklikom zopet izvoljeni. S tem je bilo zborovanje končano.

(Iz-pred porotnega sodišča v Novem Mestu.) Prijatelj nam je poslal obširno poročilo o pototnih obravnava, ki ste se vršili dne 15. in 16. t. m. v Novem Mestu. Iz umevnih razlogov pa ne moremo vsega objaviti. — Dne 15. t. m. se je morala zagovarjati radi detomora Urša Makše iz Dolenjih Lakinic. Zatoženka je priznala svoje hudodelstvo, katero je storila dne 1. decembra 1891. Porotniki so vprašanje krivde soglasno potrdili in sodišče je zločinko obsodilo na 7 let težke ječe, poostrene vsak mesec z jednim postom in dne 1. decembra s temnico in trdim ležiščem. — Druga obravnava je bila proti Tereziji Ahlin iz Zaloke pri Št. Rupertu tudi zaradi detomora, katero je storila dne 8. nov. 1891. Hudodelko je nekaj dni pozneje vest pekla in se sama naznanila žandarmeriji. Porotniki so soglasno potrdili krivdo in sodišče jo je obsodilo na 6 let težke ječe, poostrene vsak mesec z jednim postom. — Dne 16. t. m. je bil tožen 70 let stari Jože Rodič iz Gradnje zaradi uboja. Pri obravnavi je bilo sedem prič. Zatoženec je dne 27. oktobr 1891 ubil svojega sina Jožefa. Ta je namreč hotel iz domače omare vzeti žveplenk, sestra Urša ga ozmerja in zapre vrata za njim, Jože razbija po vratih, oče pride s cepcem in ga udari po glavi, da pade na tla. Čez nekaj časa vstane in gre k sosedu deteljo mlatiti, ali kmalu pusti delo in gre ležat v mrvo. Drugo jutro ga najdejo nezavednega, isti dan je tudi umrl. Oče J. Rodič je bil obsojen na 8 mesecev težke ječe, poostrene vsak mesec z jednim postom.

(Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske) od 7. do 13. t. m.: Novorojencev 30 (50.8‰), umrlo je 31 oseb (52.1‰), in sicer za jetiko 9, za hripo 1, za davico 1, za raznimi boleznimi 20. Med mrlci je bilo 9 tujcev, 10 v zavodih. Zbolelo je 197 oseb za hripo, 2 za vratico, 1 za ošpicami.

(Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v Ljubljani priredi v nedeljo, dne 21. februarija t. l., v lastni hiši (Poljske ulice št. 10) predpustno veselico. Začetek ob 6. uri zvečer. Vabilo velja za vstopnico. — Vspored: 1. A. Nedved: „Moj dom“, zbor. 2. „Popotnica“. 3. Al. Sachs: „Mlatič“, zbor s te-

nor-solo in čveteroročnim spremljevanjem na glasoviru. 4. Al. Sachs: „Lovec“, ospospev. 5. „Lovski tat“, humorističen dvospev za tenor in bariton, sestavil Louis Krön. 6. „Pravda“, šaloigra v dveh dejanjih, zložil A. Kržič.

(Imenovanje.) Dr. Karol Raab je imenovan avskultantom za Štajersko.

(Umrli) je dne 14. t. m. v Srebernici v Bosni ravnatelj tamošnjega srebrnega radnika, g. Ludovik Pogačnik, rojen Tržičan.

Raznoterosti.

— Gregorijansko vsučilišče v Rimu je imelo na bogoslovni, modroslovni in pravoznanski fakulteti lani 861 slušateljev, mej njimi 53 Angležev, 61 Avstrijcev, 1 Avstralijec, 21 severnih, 67 južnih Američanov, 23 Belgijcev, 4 Bolgare, 9 Hrvatov, 131 Francozov, 104 Nemce, 12 Švicarjev, 6 Irce, 4 Španjce, 12 Ogrov, 1 Indijanec, 262 Italijanov, 2 Luksemburžana, 3 Portugaleci, 4 Holandežje, 32 Poljakov in 19 Skotov.

— Darovi primasa ogerskega. Knez-primas Vaszary je podaril 10.000 gld. „sirotišnemu zakladu za sirote katoliških ljudskih učiteljev“, potem je pa naredil ustanovo v znesku 40.000 gld za uboge. Nadalje je primas pozval župnike, da mu poročajo, koliko je „divjih“ zakonov v njih farah, in da naj olajšajo poroke takih parov s tem, da odpusté dotične pristojbine.

— Umrli je znani preiskovalec v Afriki, Viljem Jünker, in sicer za hripo v Peterburgu.

Telegrami.

Dunaj, 17. februarija. Cesar je pomilostil 79 kaznjencev. — V budgetnem odseku sta pri obravnavi dunajskih prometnih naprav grof Pininski v imenu Poljakov in profesor Šuklje v imenu Slovencev ugovarjala očitjanju nenaklonjenosti stolnemu mestu; treba je namreč vedeti, kako daleč segajo državne dolžnosti.

Dunaj, 18. februarija. Nadvojvodinja Marija Valerija je zbolela na pljučih. Vnetje pa se ne razširja. V obče se počuti dobro.

Dunaj, 18. februarija. Pododsek budgetnega odseka za draginjske doklade državnim uradnikom je sklenil, da se sprejme postavni načrt brez premembe.

Nürnberg, 17. februarija. Vlak v Prago je obtičal v snegu. Iz Nürnberga so odšli stroji, da vlak spravijo nazaj.

Tujei.

16. februarija.

Pri **Sloveni**: Richter, Eibeschütz, potovalca, z Dunaja. — Weiss, trgovec, iz Budimpešte. — Tedeschi iz Trsta. — Brand, zasebnik, iz Berolina. — Kramer, trgovec, iz Boglara. — Becher, trgovec, iz Prusije.

Pri **Južnem kotodvoru**: Vranešič, trgovec, iz Karlova. — Cimadori, uradnik, iz Trsta. — Nowakovsky iz Grada.

Pri **bavarskem dvoru**: Müller iz Ljubljane. — Veitschl, trgovec, iz Opatije.

Pri **avstrijskem caru**: Carlberger, železniški uradnik, z Dunaja. — Strukel, duhovnik, s Šmarne Gore. — Pibrovo, posestnik, iz Kroepe.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v noči
	opazovanja	razkornost v mm	toplotna po Celsiusu		
7. u. jut.	718.1	—0.2	sl. vzh	oblačno	32-10
2. u. pop.	714.1	2.0	"	"	dež
9. u. zveč.	712.1	1.4	"	"	dež

Srednja temperatura 1:1°, za 1:4° nad normalom

Dunajska borza.

Dne 18. februarija.

Papirna renta 5%, 16% davka	94 gld. 55 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	94 " 05 "
Zlata renta 4%, davka prosta	111 " 20 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 75 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1032 " — "
Kred. tne akcije, 160 gld.	307 " — "
London, 10 funtov strl.	118 " 30 "
Napoleon (20 fr.)	9 " 38 "
Cesarski cekini	5 " 58 "
Nemških mark 100	57 " 92 1/2 "

Dne 17. februarija.

Ogerska zlata renta 4%	107 gld. 90 kr.
Ogerska papirna renta 5%	102 " 20 "
4% državne srečke l. 1854.	250 gld. 138 " 50 "
5% državne srečke l. 1880.	190 gld. 147 " — "
Državne srečke l. 1864.	100 gld. 182 " 25 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma	4 1/2 % 100 " 50 "
Kreditne srečke, 100 gld.	185 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	60 " — "

Stanje avstro-ogerske banke

dne 15. februarija 1892.

(Brzobjavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld. 409,420,000 (— 12,350,000)
Kovinski zaklad	" 246,442,000 (— 33,000)
Listnica	" 137,014,000 (— 13,527,000)
Lombard	" 26,294,000 (— 1,182,000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 47,374,000 (+ 9,591,000)

Kotranaste kroglice.

Priporočljive kot kašelj in hripavost odstranjuječe in olajšujoče, sliz razkrojujoče sredstvo.

Te kroglice, ki pomirjujejo in mehčajo, morejo se posebno onim priporočiti, ki pri svojih poslih in dolžnostih potrebujejo jasen in močan glas, kakor cerkveni govorniki, učitelji, pevec itd. — 1 škatla 25 kr., 10 škatel 2 gld.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (1310) 7

Svarilo.

Brezvestni agent **L. A.**, bajé v službi neke tuje zavarovalnice, poskusil je v nekem kraju v našem imenu sklepati zavarovalne pogodbe. Resno svarimo pred njim, ker je poskusil to nesramno početje čisto na svojo roko in morda celo iz zlobnih nagibov proti nam. Omenjeni človek ni bil nikdar in ni v nobeni zvezi z „**UNIO CATHOLICA**“.

Pri potovalnih zavarovalnih agentih naj se blagovoli vselej zahtevati, da se izkažejo, imajo li kako pooblastilo od podpisane zastopa.

LJUBLJANA, dne 17. febr. 1892.

„Unio catholica“.

Glavni zastop.

1063-1

Velika zaloga vina

Dominik Trojanšek,
pekovski mojster,

v Gorici, Via Municipio šte. 8,

se priporoča posebno častiti duhovščini in drugim gospodom, ki želé imeti v resnici zanesljivo

dobro vino,

belo in črno. Kdor si enkrat pri meni naroči vino, gotovo se ne kesa in ga zopet naroči.

Belo vino je iz goriske okolice. V zalogi imam posebno dobro istrijsko vino „**teran**“ in izvrsten „**refosko**“ v steklenih cah iz l. 1889. Vsa ta vina razpošiljam po najnižji ceni in zagotavljam najboljšo blago. Priporočam se torej si. občinstvu. 77 16-4

Natoni istrijski črni teran.

Prodajam le na debelo.

Razpošiljam na vse kraje.

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,
L. Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nataganje glavnic priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercionalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premiljo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

1864. leta promese

cele gld. 4 1/2 in 50 kr. kolek.

Žrebanje že dne 1. marca.

Glavni dobiček 150.000 gld. av. velj.